

*Iesus Petrus et super hanc petram aedificabo Ecclesiam
meam*

A. D. 1710.

H. J. J. J. J.

MAGNUM
BULLARIUM
ROMANUM,

A BEATO LEONE MAGNO
USQUE AD
S.D.N. BENEDICTUM XIV.
OPUS ABSOLUTISSIMUM,

LAERTII CHERUBINI, Præstantissimi Jurisconsulti Romani, à D. ANGELO MARIA CHERUBINO Monacho Cassinensi, deinde à R. R. P. P. ANGELO A LANTUSCA & JOANNE PAULO A ROMA, Ordinis Minorum S. Francisci Strictioris Observantiae, ac tandem eorum cura & studio qui recentiorum Pontificum Constitutiones hæcenus promulgatas collegerunt, illustratum & auctum.

EDITIO NOVISSIMA.

Accedunt, prout in Editione Romana, Vite omnium Pontificum, Appendices insuper suis locis restituti.

CUM RUBRICIS, SUMMARIIS, SCHOLIIS, ET INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS,

TOMUS PRIMUS.

A. B. LEONE MAGNO, AD PAULUM IV.

Juxta Exemplar ROMÆ; Ex Typographia REVERENDÆ CAMERÆ APOSTOLICÆ

LUXEMBURGI.

Sumptibus HENRICI-ALBERTI GOSSE & Soc. Bibliop. & Typograph.

M D C C X L I I.

CUM PRIVILEGIO SACRÆ CÆSARÆ ET CATHOLICÆ MAJESTATIS.

S. D. N.
URBANO VIII.
PONT. OPT. MAX.

D. ANGELUS MARIA CHERUBINUS,
MONACHUS CASSINENSIS.

S. D. F.

PONTIFICIÆ Constitutiones, BEATIS-
SIME PATER, quas meus genitor in
plures Codices digestas collegerat, iterum
à me typis dantur, altero Codice adjecto,
qui cæteras ad hanc usque diem abs TE præsertim
constitutas amplectitur. Hunc postremum à me obla-
tum benignè antè susceperas, qui Nova Editione
reliquos trahit, ut recusent in lucem prodire, nisi
omnes

BULLARIUM ROMANUM.

1780 1781 1782 1783 1784 1785 1786 1787 1788 1789 1790 1791 1792 1793 1794 1795 1796 1797 1798 1799 1800

S. SIMON PETRUS, PRIMUS PONTIFEX MAXIMUS, ANNO DOMINI XXXIII.

ANNO
33.

SIMON PETRUS, Jonæ filius, Andreae Apostoli frater, natione Galilæus. Patria Bethsaida, Piscator, dum ad mare Tiberiadis retia reficeret, à Christo Domino vocatus, ac inter

discipulos adscriptus, hominum Piscator factus est. Uxorem habebat, ex qua creditum est filiam Petronillam suscepisse, cujus memoriam Catholica celebrat Ecclesia; Sed Christi obsequio addictus perpetuo conjugali copula donec vixit abstinuit. Ita autem fidei constantia viguit, ita ferventi erga Dominum dilectionis exaruit affectu, ut facile discipulos omnes superaret. Ipse præ cæteris Christus Dominum Unicum Dei vivi Filium audacter confessus est. Ipse ut ad Magistrum suum perveniret, turbulentissimo pelago se pedibus committere non dubitavit, utque à Pharisæorum manibus eriperet, aliis præ timore fugientibus gladium eximit, militemque percussit. Quapropter dignus habitus est, cui Pastor æternus vices suas committeret in terris, oves crederet, Cælorum traderet claves, ligandi, atque solvendi concederet potestatem; ut non immerito Cephas, quod est Caput, & Petra firmissimum, videlicet, ac post Christum solidissimum Ecclesiæ fundamentum, fuerit appellatus; Hinc Christus Dominus pedes Apostolis loturus, ad Petrum primam, uti eorum Principem accessit, ac post carnis resurrectionem mulieribus apparens inivit, ut id discipulis nunciarent, suadens, Et Petro, ut eum à cæteris ob dignitatis excellentiam, quodammodo segregarum intelligerent. Accepta autem ab Apostolis per Spiritum Sanctum omnium locutione linguarum, Petrus injuncti sibi muneris haud immerito, ad inveniendum Evangelio Mundum, eos per varias orbis partes distribuit, ipseque populis, qui ex circumcissione crediderant, eruditus, Antiochenaque Ecclesia fundata, Ponto, Galatia, Cappadocia, Asia, Bithinia peragrata, Urbem Romam omnium Gentium Caput, & Dominam, Apostolorum Princeps, ibi perpetuam sibi, ac successoribus Sedem funda-

turus, legibus Evangelicæ prædicationis aggruditur quintodecimo Kalendas Februarii, Anno Domini quadragesimo quarto, Claudii verò Imperatoris anno tertio, ubi cum plurima ob Christi prædicationem à Gentibus pertulisset, latèque fidem per Occidentalem plagam propagasset, tandem una cum Paulo carceri mancipatus, virgisque cæsus, Paulus quidem capite truncatur ad aquas Salvias extra portam Trigeminam tertio ab Urbe milliario, Petrus autem in summitate Janiculi montis, qui Vaticanus appellatur, cruci affixus, Magistri sui mortem imitatus, tertio Kal. Julii, anno Christi sexagesimo octavo, Neronis verò Imperatoris anno tertio decimo vitam finivit; cum sedisset Jerosolymis annos quinque, Antiochiæ annos septem; in Romano verò Pontificatu annos viginti quatuor, menses tres, dies duodecim. Ejus corporis formam Nephorus, ex antiquis monumentis descriptam, ac penè delineatam reliquit. Non crassa eum statura corporis fuisse, sed quæ aliquanto esset erectior, facie subpallida, & alba admodum, capilli capitis, & barbæ crispi, & densi erant, sed non admodum prominentes; Oculi quasi sanguine respecti, & nigri, supercilia prope evulsa. Nasus autem longior ille quidem, non tamen in acumen desinens, sed pressus, sylvæque magis. Clemens verò à Hieronymo relatus addit eum fuisse calvum. Ordinavit Episcopos 53. Presbyteros in Urbe decem, Diaconos septem. Non vacavit per ejus obitum Romana Sedes.

ANNO
33.

SANCTUS LINUS PAPA II. ANNO DOMINI LXVIII.

Sanctus Linus, natione Italus, provincia Tuscius, patria Volaterranus, patre Herculano, primus Beato Petro in Romano Pontificatu successit. Creatus pridie Kalendas Julii, Anno Domini 68. Sedit annos undecim, menses duos dies 23. Creavit Episcopos quindecim, Presbyteros decem & octo, Martyrio affectus est nono Calend. Octobris anno Domini 79. Ejus corpus in Vaticano, juxta Beatum Petrum sepultum fuit. Non vacavit Sedes.

ANNO
68.